

31 Οκτωβρίου 2014

Οι εμφανίσεις της Αγίας Παρασκευής στον αγιασμένο γέροντα π. Ιάκωβο Τσαλίκη

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιάκωβος Τσαλίκης / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα /
Ορθόδοξη πίστη](#)

«... Όλα τα παιδάκια πήγαιναν σχολείο μια φορά την ημέρα. Το Ιακωβάκι πήγαινε δύο. Το αγαπούσε πολύ, γιατί το σχολείο του στα πρώτα χρόνια ήτανε κι Εκκλησία,

της Αγίας Παρασκευής. Αργά το απόγευμα πήγαινε κι άναβε τα καντήλια. Πήγαινε μόνο του το παιδί και του άρεσε να μένει μέχρι το νύχτωμα. Προσευχότανε όσο ήξερε κι όσο μπορούσε. Έπειτα έπαιρνε τον κατήφορο για το σπίτι, αφήνοντας το δάσος με τα πεύκα. Ένα απόγευμα όμως, θα' τανε τότε οκτώ-εννέα ετών, εκεί που προσευχότανε του εμφανίστηκε ολοζώντανη η αγία Παρασκευή ως μοναχή, όπως ήτανε στην εικόνα. Το παιδί τρόμαξε, το 'βαλε στα πόδια κι έφτασε λαχανιασμένο στο σπίτι. Ούτε γύρισε να κοιτάξει πίσω από τον φόβο του. Ξαναπήγε άλλη μέρα ν' ανάψει τα καντήλια και του εμφανίστηκε πάλι. Και πάλι τρόμαξε. Έφυγε τρέχοντας τον κατήφορο, μα η Αγία βγήκε από το ναό, μίλησε γλυκά και καθσύχασε το παιδάκι. Αυτό, τώρα, σταμάτησε να τρέχει, γύρισε να δει ποιός του μιλούσε. Η Αγία του εξήγησε ποιά είναι, του 'πε να μη φοβάται, και το Ιακωβάκι ανέβηκε δειλά δειλά πάλι προς το εκκλησάκι. Έκατσε κοντά της και την άκουσε προσεκτικά. Η εμφάνιση της Αγίας Παρασκευής επαναλήφθηκε πολλές φορές. Το Ιακωβάκι συνήθισε και δε φοβότανε πια. Καθόσανε δίπλα δίπλα και μιλάγανε... τέτοια οικειότητα και αφελή παρρησία ο μικρός! Σε μία από τις πρώτες εμφανίσεις της η Αγία, όταν είχε ξεθαρρέψει ο μικρός, του είπε:

- Τι θέλεις, Ιάκωβέ μου, να σου χαρίσω για τις προσευχές που κάνεις και που περιποιείσαι το σπίτι μου;

Εκείνο δεν ήξερε τι να ζητήσει. Όμως το βράδυ ρώτησε τη μητέρα του, τη Θεodώρα. Εκείνη το συμβούλεψε απλοϊκά: «Να σου πει, να σου δώσει, την τύχη σου». Το άλλο απόγευμα εμφανίστηκε η Αγία και απάντησε στο παιδί:

- Άκουσέ με. Θα δεις δόξες και τιμές πολλές, πολύς κόσμος θα 'ρχεται να σε δει, πολλά χρήματα θα έρχονται στα χέρια σου, αλλά δε θα μένουν (και πράγματι όλα επαληθεύτηκαν. Τον τίμησαν τον γέροντα Ιάκωβο πλούσιοι και φτωχοί, σοφοί και αγράμματοι, άρχοντες και αρχόμενοι, καθηγητές πανεπιστημίου

και ανώτατοι δικαστικοί, μοναχοί, ιερείς, επίσκοποι και πατριάρχες, που έφταναν τα τελευταία χρόνια στο μοναστήρι να τον γνωρίσουνε, να εξομολογηθούνε, να ωφεληθούνε, να πάρουνε την ευχή του. Και χρήματα επίσης, τα τελευταία χρόνια, του έδιναν πολλά, μα κι αυτός τα προσέφερνε όλα σε όποιους είχανε ανάγκη, δε μένανε στο σακκούλι του - γιατί σ' ένα σακκούλι τα έβαζε, που δεν άδειαζε ποτέ, όσα και να 'δινε). Ο ίδιος, που τα διηγότανε αυτά, πρόσθετε:

- Και μήπως ψέματα μου είπε, αδελφέ μου, η αγία Παρασκευή; Μικρή τύχη μου έδωσε; Μ' έκανε ιερέα των μυστηρίων του Θεού!

ΠΗΓΗ : Στ. Παπαδόπουλου, Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΣΑΛΙΚΗΣ, Εκδ. Ακρίτας, Θ'

έκδοση, Σεπτέμβριος 2005, σσ. 37-39.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr